

En liten Morris som skänkte stor frihet

En kapp - eller om det är en badrock? - hänger på tork över en av baddörrarna och i kofferten har man packning för en dag på stranden. På det uppfällbara campingbordet (av märket Origo, märk väl) står kaffekoppar och fika. Vi får förmoda att solen skiner och i strandkanten leker vår skribent Tore Christiansson. Då en gosse, i dag en herre på 65 år. Följ med på en nostalgisk resa, där en liten Morris Minor spelar en stor roll.

VÅR HISTORISKA STAD

- Halmstad som det en gång var

Läs hela serien på:
hallandsposten.se/familj/
varhistoriskastad

"Origoverken gav oss det fria livet". Så löd rubriken på förstasidan till Hallandspostens bilaga Del Tre på midsommarafton 2008. Jag satt vid frukostbordet och började bläddra i bilagan. När jag kom till sidan 6-7 höll jag på att välta kaffekoppen och bara stirrade på den stora bilden. Där satt min far Eigil och min mor Marta, samt vår fina granne tant Emma Johansson och hennes dotter Ebba Windrup vid vårt campingbord.

Jag trodde först att det var vår första bil, en Citroen B11, Berliner Sport, men sen ser jag att det är den lite större versionen Citroen B15, familiale. Då måste ju vi haft vår Morris Minor i stället - och mycket riktigt kan jag skönja den bakersta delen på Morrisen längst till vänster i bilden.

Eftersom det inte stod några namn under fotot i bilagan tog jag kontakt med HP och meddelade vilka det var.

HP-reportern Anna-Karin Forsberg tyckte detta var trevligt att få veta och frågade mig om jag hade campingbordet kvar - vilket jag efter en snabb koll i garaget kunde bekräfta.

Nostalgin hade bitit tag i mig och jag berättade lite om en del händelser med campingbordet... och ja, det slutade med att jag blev övertalad att ställa upp på att bli fotograferad med bordet på stranden till en artikel följande lördag.

PÅ FACEBOOK-SIDAN "N-reggat" har jag nu hittat ytterligare en bild från samma tillfälle, men där har Citteran lämnat stranden och jag har dessutom hamnat på kortet, som gossen i vattnet. (Ni får ursäkta att jag visar ändan, men jag var bara lite drygt fem år när bilden togs...) Ja campingbordet gav oss frihet,

men det gjorde också den lilla Morrisen och i ännu högre grad.

Morris Minor var en engelsk bil i den minde mellanklassen och den tillverkades mellan 1948-1972. Den var konstruerad av Sir Alec Issigonis (mest känd för att ha konstruerat "hundkojan") och han påbörjade arbetet redan under andra världskriget.

När den kom var Morrisen en mycket modern bil för sin tid, med självbärande kaross, kuggstängsstyrning och individuell framvagnsupphängning med torsionsfjädrar.

Vi köpte vår bil 1954 och hade därmed den modernare toppventilmotorn som också satt i Austin A30 (populärt kallad "elefantungen") dock med 2 hästkrafter mer i Morrisen, som hade 30 hk. Bilen var bara 3,76 meter lång, 1,55 bred och 1,53 hög.

När jag i dag tänker på hur i herrans namn vi kunde vara så många i bilen och dessutom med rikligt av bagage, inser jag att det måste bero på den väl tilltagna höjden.

Den här lilla Morrisen var i farten jämt, far behövde den i jobbet och vi var ofta på kortare eller längre utflykter - och här ska jag berätta om några händelser.

1956 VAR ETT sorgligt år, för i mars dog mormor och i maj dog farfar

och det var inte längre sig riktigt likt i min lilla värld. Den sommaren körde mina föräldrar ofta till Västra kyrkogården och givetvis fick jag följa med. En fin sommareftermiddag var vi där och på den tiden gick det bra att köra in med bilen. Eftersom det var varmt hade vi rutorna nere.

Mina föräldrar skulle bara av och vattna blommorna på mormors grav och jag blev tillsagd att sitta kvar i bilen, eftersom det bara skulle ta några minuter.

Tror ni jag lydde? Nej - jag öppnade baddörren och gick ut, stängde dörren och där satt mitt vänstra långfinger fast. Något högre vrål har nog inte hörts på Västra kyrkogården vare sig förr eller senare. Far och mor kom som ett skott för att se vad "vrålan" nu hade hittat på... De öppnade dörren och blodet sprutade från mitt finger.

Mor virade om det med näsdukar och sen fick far brått till Dr Aronsson på Köpmansgatan... (tur att polisen inte hade någon fartkontroll den dagen, för undan gick det!).

Väl framme var det bara att knacka på dörren till höger om väntrummet så blev vi insläppta och jag förstod att jag var räddad. Snälle farbror Aron sydde snabbt ihop såret och jag tror att jag tystnade när jag fick min belöningskola av honom.

EN ANNAN BETYDLIGT trevligare händelse var något år senare, då vi en sommar dag för ovanlighetens skull körde norrut på riksväg två. Jag frågade vart vi skulle, men fick inget bestämt svar utan far sa bara att "vi kör lite norrut och ser var vi hamnar". På den tiden var det många byar och städer att köra igenom, så en sträcka på 15 mil tog sin tid.

Vi stannade till i Varberg och gick in på ett kafé och tog kaffe och räksmörgås - än i dag minns jag hur gott det var. Jag började nu få misstankar om att målet kanske var Liseberg i Göteborg, för där hade jag aldrig varit innan. När vi kom in i Mölndal var jag säker och

"Tror ni jag lydde? Nej - jag öppnade baddörren och gick ut, stängde dörren och där satt mitt vänstra långfinger fast. Något högre vrål har nog inte hörts på Västra kyrkogården vare sig förr eller senare."

mycket riktigt parkerade far utanför Liseberg.

Vilken upplevelse det var för en liten grabb att se allt detta och få åka på allt jag ville! Det blev radiobil, luftgevärsskytte, pariserhjul, berg- och dalbana och mycket annat.

Far hade en i mitt tycke ousynlig kassa och det spelades också en hel del på tombola. Far satsade ofta på 5-10 nummer i följd, så det blev en hel del vinster. Det var mörkt när vi körde hem och jag sov gott i baksätet tills vi var framme.

OFTAST GICK TURERNA på sommaren söderut till olika ställen i Skåne

och även Danmark. Ibland om det var dåligt väder i Halmstad ringde far ner till Åhus och hörde hur vädret var där. Sken solen i Åhus blev det en väldig fart på alla.

Mor och min faster gjorde middag som lades i särskilda mattermosar och sattes i en matkorg tillsammans med dricka, tallrikar, glas, bestick och handdukar.

SEN GJORDES DET också en kaffekorg med kaffetermos, kakor, muggar, socker, teskedar och allt som hörde till.

Badkläder och badkappor till alla åkte också in i kofferten där campingbordet redan låg. Sen bar det iväg i den lilla Morrisen, med far och mor fram och fyra personer i baksätet: min faster, farbror, min kusin (som var åtta år äldre än jag) och jag i knäet på min farbror.

Så bar det i väg söderut på gamla rikstväan genom Laholm.

Sen kom Hallandsås och det gick inte fort, men farsgrubben kom åtminstone förbi lastbilarna: i med 2:ans växel, gasen i botten och växelspaken som darrade i takt med mors skrikande.

När vi äntligen var förbi kom alltid fars kommentar till mor: "Jag kör väl för f-n bara om när jag är 100-procentigt säker på att det går."

Morrisen, vår lilla trotjänare hade bara en 803 kubiks toppventilmotor på 30 hästkrafter men den tog oss överallt utan problem, så undrar om det inte var ardennerhästar istället för de hästar som angavs i bilens tekniska produktbeskrivning.

TORE CHRISTIANSSON

Skribenten är aktiv i **Föreningen Gamla Halmstad**. Mer lokalhistoria hittar du på gamlahalmstad.se och på Facebook/[gamlahalmstad](https://www.facebook.com/gamlahalmstad).

Det behövs fler och bättre ordnade rastplatser längs vägarna.

Mehr und besser geordnete Rastplätze an den Landstrassen sind notwendig.

More and better arranged rest-places are needed along our roads.

NOSTALGI. På reklambilden för Origo syns, från vänster: Ebba Windrupp, dotter till familjen Christianssons granne Ebba Johansson (som sitter intill med bandad hatt), Tores mamma Marta och hans pappa Eigil.

På strandfotot ovan syns samma gäng - även om det är taget från ett annat håll (dessutom har Eigil kanske hunnit ta sig ett dopp, eftersom han nu har badbyxor?). Pojken som plaskar i strandkanten är Tore, då drygt fem år - han är född 1951.

Bilderna, som är tagna 1956 eller 1957, är troligtvis från Strandlida i Ringenäs, där man på 1950-talet fick köra ner med bil.

Det behövs även välgjorda och stabila campingset

Ebenso auch stabile und gut gearbeitete Campingmöbel

Substantial and well-made camping sets are necessary too

ORIGO

håller även för stora påkänningar.
hält auch bei grossen Belastungen.
equipment bears any strain.